

πουλος τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου, ἔκτακτος. Εἰς ὑψηλῆς ἐγένετο δεκτοί, ὁ κ. Γ. Αζαρίμης τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου.

Ἐν τῇ Ἱατρικῇ Σχολῇ ἐγένοντο δεκτοί ὡς ὑψηλῆς οἱ κ. Γ. Κωστούρης τῆς Ὠτολογίας καὶ Ὁρθολογίας καὶ Ε. Καλλιοντζῆς τῆς Χειρουργικῆς παθολογίας καὶ Θεραπευτικῆς.

Ἐν τῇ Φιλοσοφικῇ Σχολῇ διορίσθησαν καθηγηταὶ ἔκτακτοι οἱ κ. κ. Σ. Βάτης τῆς Λατινικῆς Φιλολογίας καὶ Σ. Λάμπρος τῆς Γενικῆς Ἱστορίας. Ὡς ὑψηλῆς δ' ἐγένοντο δεκτοί οἱ κ. Ὁθων Ρουσόπουλος τῆς Γενικῆς Πειραματικῆς καὶ Θ. Σοφοῦλης τῆς Ἀρχαιολογίας.

Ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ οὐδεὶς ἐγένετο.

— Ἐγκαίριος ἀνεφέρθη, ὅτι τινὲς τῶν καθηγητῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἐδήλωσαν εἰς πρυτανεῖα, ὅτι παρασκευάζουσιν ἢ ἔχουσιν ἤδη ἐτοιμοὺς πρωτοτύπους ἐπιστημονικῆς διατριβᾶς, ἃς εἶσι διατεθειμένοι νὰ προσενέγκωσι πρὸς δημοσίευσιν ἐν κοινῷ τόχει ἐπὶ τῇ Ὀσθητρίδι τοῦ Πανεπιστημίου. Σημεῖον αὐτῶν ὅτι ἐκ τῶν δόντων ἤδη διατριβᾶς εἶνε οἱ καθηγηταὶ κ. κ. Πανταζίδης καὶ Βάτης, ἐξ ὧν ὁ μὲν προσέφερε δύο (διατριβᾶς εἰς τὴν Ἰριγένειαν τὴν ἐν Ταύροις τοῦ Εὐριπίδου καὶ διτριβᾶς εἰς τὰ τοῦ Γαληνοῦ Ἡθικά), ὁ δὲ μίαν, λατινιστὶ γεγραμμένην (Spicilegium criticum). Πᾶν ἄλλων δ' ὑπεσχέθησαν διατριβᾶς οἱ καθηγηταὶ κ. κ. Γ. Χατζιδάκης (περὶ εἴδους τινὸς διαφορικῶν ἐξισώσεων καὶ περὶ τῶν ἐκ πλείονων συμβολικῶν μονάδων συνθετιμῶν μιγᾶδων ἀριθμῶν), καὶ Γεωρ. Χατζιδάκης (πρῶτη συμβολὴ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς μεσαιωνικῆς ἑλληνικῆς).

— Ἐπὶ τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας διορίσθη ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν ἀρχιτεκτόνων κ. κ. Δαϊπερίτ, Τσίλλερ καὶ ἑνὸς μέλους τῆς Γαλλικῆς ἀποστολῆς, ὅπως ἐξετάσωσι τὸ σχέδιον τοῦ κεντρικοῦ ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου καὶ ὑποβάλωσι τὴν γνώμην των περὶ μερικῆς μετατροπῆς αὐτοῦ, ἀποδειχθείσης ἀναγκαίας πρὸς ἐπαρκῆ φωτισμὸν τῶν αἰθουσῶν τῶν τεσσάρων περῶνων.

— Τὸ Ἡρώων τῶν ἐν Δραγατσάνῳ πεσόντων ἱερολογιτῶν ἐκ τοῦ παρὰ τὸ Πανεπιστήμιον χώρου, ἐνθα ἤρξαντο αἱ ἐργασίαι διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τῆς ἀπάντη τοῦ κ. Βαλιάνου βιβλιοθήκης, θέλει μετενεχθῆ εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Ἄρεως καὶ τοποθετηθῆ εἰς θέσιν παρὰ τὴν ἀνεγερθησομένην σχολὴν τῶν Εὐελπίδων.

— Τῇ προσεχῇ Δευτέρῃ τελοῦνται τὰ ἀποκαλυπτήρια ἐν Σύρῳ τοῦ κατὰ τὴν θέσιν Ἀθῆναι σπηθησομένου Ἡρώου, τὸ ὁποῖον ὁ Δῆμος Ἐρμοῦπόλεως ἀπὸ πολλοῦ εἶχεν ἀποφασίσει νὰ ἱδρῶσιν πρὸς τιμὴν τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατριδὸς ἀγωνισαμένων κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν.

— Ἐπαναλαμβάνονται προσχωρῶν ἐν Ἐλευσίνι ἀνακατασκευαζομένων κατὰ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Δ. Φιλίου.

— Ὁ ἐν Καίρῳ ὁμογενὴς κ. Μοσχονᾶς συνέγραψε καὶ ἐκδίδει μίαν προσεχῶς βιβλίον ὠφελιμώτατον, ἐπιγραφόμενον Ἡ ἀρχαία Ἀγρυπτος καὶ οἱ βασιλεῦσάντες ἐν αὐτῇ Φαραῶν. Θὰ σύγκηται ἐκ 400 σελίδων, θὰ περιέχῃ 24 εἰκονογραφίας καὶ θὰ τιμᾶται δραχ. 8.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ἄδαμαντιὸν Κοραῖ τῶν μετὰ θάνατον ἐκφθεθέντων τόμος πέμπτος. Ἱπποκράτους τὸ περὶ διαίτης ὁξέων καὶ ἀρχαίαι ἱατρικῆ μετὰ σημειώσεων γαλλικῶν, πρῶτον νῦν ἐκδοδιόμενον ἐπιμελεῖα Ν. Μ. Δαμαλᾶ. Ἐν Ἀθήναις. Ἐκ τοῦ τυπογρ. τῶν κατιστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου 1887.

Τὸ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἔργον τοῦ Κοραῖ ἠγόρασαν ἐν χειρογράφῳ ὁ κ. Ἐμ. Χαρίλαος, μέλος τῆς ἐν Ἀθήναις ἐπιτροπῆς Κοραῖ παρὰ τῆς οἰκογενείας τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ἱερομονάχου Καλλίνικου Κρεατσούλη, ὅστις κατεῖχεν αὐτό, καὶ παρέδωκε τῷ κ. Ν. Δαμαλᾶ πρὸς ἐκδόσιν. Συνέτελλε δὲ τὰ μέγιστα εἰς τὴν ταχύτεραν τούτου ἐκδόσιν ὁ κ. Γεώργιος Καραμήτσας, πρυτανεὶς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, ὅπως, ὡς γράφει ὁ κ. Δαμαλᾶ ἐν τῷ προλόγῳ, ἀχθῆ τὸ ἔργον τοῦτο εἰς φῶς κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς πεντηκονταετηρίδος τοῦ Πανεπιστημίου. Εἶχε δὲ καὶ αὐτὸς ὁ ἀόλιμος Κοραῖς συστήσει δι' ἐπιστολῆς του (10 Φεβρ. 1827)

εἰς Βλαστὸν καὶ Ῥώταν τὴν μετὰ θάνατον ἐκδοσιν τῶν τελεωμένων ἐργασιῶν του ἐπὶ Ἑλλήνων συγγραφέων.

Καὶ περὶ μὲν τοῦ ἔργου τούτου τοῦ Κοραῖ, ἐν ᾧ διὰ σημειώσεων κριτικῶν καὶ ἐρμηνευτικῶν ἐρμηνεύονται δύο πραγματεῖαι τοῦ Ἱπποκράτους, οὐδεὶς ἐνταῦθα δύναται νὰ γινήῃ λόγος. Καὶ ἐν τῷ ἔργῳ τούτῳ ὁ διερχόμενος τὰ ἐρμηνευτικὰ σχόλια, διαθλίπει τὴν εὐρείαν πολυμυθίαν καὶ τὴν ὀξείαν ἐκείνην καὶ διαυγῆ κρίσιν τοῦ μεγάλου φιλόλογου τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, οἷα παρατηρεῖται ἐν τοῖς προγενοστέροις αὐτοῦ ἔργοις. Ὅτι ὁμοῦ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἔχομεν νὰ παρατηρήσωμεν εἶνε ὅτι ἡ ἐκδοσις ὡς ἐγένετο τοῦ ἔργου τούτου, καθὼς καὶ ἡ ἐκδοσις τῶν Ἐπιστολῶν τοῦ Κοραῖ, φέρουσι σπουδαίαν ἑλλειψιν καθιστώσων σήμερον τὴν χρῆσιν αὐτῶν δυσχερῆ διὰ γλωσσολογικὰς καὶ ἱστορικὰς μελέτας, διότι ἀμφοτέραι στεροῦνται ἐν τέλει πινάκων τῆς ἐμπεριεχομένης γλωσσολογικῆς ὕλης, οὗς ὁ Κοραῖς συνήπτεν εἰς πάντα τὰ ἔργα του, πινάκων χρησιμωτάτων, συμπληρουμένων τὴν ὅλην ἐκδόσιν καὶ ἀπαραίτητων εἰς τοὺς φιλολογοῦντας, δι' οὓς δὲ καὶ μόνους σήμερον αἱ ἐκδόσεις τοῦ Κοραῖ ἔχουσιν ἀξίαν διαρκῆ καὶ ἀθάνατον, μετὰ τὰς γενομένας ἐν τοῖς ὕστερον χρόνοις ἀρίστας ἐκδόσεις τῶν Ἑλλήνων συγγραφέων ὑπὸ τῶν μεγάλων φιλόλογων τῆς Γερμανίας.

Λαμβάνοντας ἀφορμὴν ἐκ τῆς ἐκδόσεως ταύτης παρατηροῦμεν ὅτι καὶ αἱ Ἐπιστολαὶ τοῦ Κοραῖ εἶχον ἀνάγκην οὐ μόνον πίνακος γλωσσικοῦ, ἀλλὰ καὶ ὀνομαστικοῦ τῶν κυρίων ὀνομάτων, καὶ πραγματικῶν, διότι αἱ Ἐπιστολαὶ αὗται ἐγκλείουσιν ὀλόκληρον τὸν μακρὸν καὶ πλήρη ἐργασίας καὶ πόνου καὶ φροντίδων βίον τοῦ Κοραῖ. Ἐν αὐταῖς ὑπάρχουσιν ἐγκατεσπαρμέναι αἱ γνώμαι τοῦ ἀνδρὸς περὶ τῆς νέας ἑλληνικῆς γλώσσης, αἱ σκέψεις περὶ πολιτείας καὶ πολιτευμάτων, αἱ κρίσεις περὶ τῶν συγχρόνων του λογίων, ὧν τινων σημειοῖ μόνον τὰ ἀρχικὰ γράμματα τοῦ ὀνόματος καὶ ἐπωνύμου ἢ μόνον ἓν γράμμα, σήμερον δὲ δυσχερῶς μετὰ παρελθουσιν μιᾶς ἑκατονταετηρίδος ἀνεύρισκεται τὸ ὄνομα τοῦτο ὑπ' ἐκείνων, αἰτίνας εἰδικῶς δὲν ἐνεκνῆσαν εἰς τὴν μελέτην τῆς ἱστορίας τῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς φιλολογίας, καὶ τῆς ἱστορίας τῆς τουρκοκρατουμένης Ἑλλάδος. Οἱ δ' ἐγκύβητες δὲν εἶνε πολλοί, ἀμφιβάλλομεν μάλιστα ἂν οἱ ὑπάρχοντες ἀριθμῶνται ἐπὶ τῶν δακτύλων. Ἐν ταῖς Ἐπιστολαῖς ὑπάρχει ὡσαύτως θησαυρὸς πηγῶν ἱστορικῶν τῆς καταστάσεως τῆς παιδείας καὶ τῶν σχολείων τοῦ Γένους, κρίσεις βιβλίων καὶ περιοδικῶν, γνώμαι περὶ θρησκείας καὶ κλήρου, περὶ τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως, συμβουλαί, ἀποσπόμενα, ἐρμηνεῖα γαλλικῶν λέξεων, καὶ δημογραφία νέων ἑλληνικῶν καὶ τὰ παρόμοια, ἀλλ' οὐδεὶς πίναξ πραγματικῶς ἴσπει εἰς τὸν πολῦτιμον αὐτὸν πλοῦτον, ὅστις εὐρίσκεται ἐκεῖ κατορθωμένος ὡς ἐν σκοτεινῇ καὶ ἀπρσίτῳ κατακίμβησι. ἐντὸς ἰδυκῶδων τόμων, περιεχόντων ἐν συνόλῳ σελίδας 2,598, καὶ τὰς ὁποίας ἴνα τις διέλθῃ καὶ κρατήσῃ εἰς τὴν μνήμην ἔχει ἀνάγκην χρόνου πολλοῦ καὶ εἰδικῆς μελέτης μετὰ τὴν γραφικὴν ἀνὰ χεῖρας. Ἀρκεῖ ἐν παραδείγματι ἐν τῷ Α' τόμῳ τῶν ἐπιστολῶν ὑπάρχουσιν εἰς τὰς σελίδας 113, 395, 417, 463, 480, 485, 505, 520, 526, 543—545, 553, 561, 566, 571, 589, 607, 609, 633 ἐπ. 653. Ἀλλὰ πῶς δύναται τις φιλόλογος ἢ ἄλλος τις πολυάσχολος λόγιος ἔχων πολλὰ ν' ἀναγνώσῃ ν' ἀνεύρῃ ταῦτα προχείρως καὶ μεταχειρισθῆ; Ἐὰν ὑπῆρχε πίναξ πραγματικῶς τῶν ἐμπεριεχομένων ἡδύνατο ἀνατρέχων εἰς τὰς λέξεις γλώσσα, σχολεῖα, βιβλιοκρισίαι, Βάμβας, Θ. Καίρης, Κούμας, Φιλίππιδης, Βενιαμίν, κτλ. ν' ἀνεύρισκῃ, ὅτι χρειάζεται ἐκίστοτε αὐτῷ πλὴν δὲ τούτου τοιοῦτος πίναξ τῶν ἐμπεριεχομένων κινεῖ τὸ διαφέρειν καὶ αὐτοῦ τοῦ μάλλον ἀδιαφόρου πρὸς τὸν Κοραῖν ἀναγνώστου καὶ σχετίζει αὐτὸν πρὸς τὸν βίον καὶ τὰ ἔργα τοῦ ἀνδρὸς, τὰ ὁποῖα ἡ νεωτέρα γενεὰ θαυμάζει μὲν πολὺ, ἐπαίνει, ἀλλ' ἐκ φήμης, διότι ὀλίγοι ἀνεγνώσαν αὐτά. Ὅλογοι τῶν νεωτέρων ἀνεγνώσαν τὰ σοφὰ αὐτοῦ προλεγόμενα καὶ ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τὰς Ἐπιστολάς του, ὀλίγοι ἐσπούδασαν τὰς ἀληθεῖς βάσεις τῶν περὶ γλώσσης γνωμῶν του, δι' ὧν καὶ μόνον ἡδύνατο νὰ μορφωθῆ γλώσσα ὁμιλουμένη διορθουμένη σὺν τῷ χρόνῳ κατὰ τοὺς νόμους τῆς προόδου τῶν γλωσσῶν.

Τὴν ἑλλειψιν πίνακος παρατηρήσαμεν καὶ ἐν τῇ ἐκδόσει τῶν γαλλικῶν ἐπιστολῶν τοῦ Κοραῖ πρὸς τὸν Α. Chardon de la Rochette καὶ πρὸς ἄλλους (Lettres inédites de Couray : 1877), ἃς συνέλεξε μὲν ὁ Brunet de Presle, ἐξεδῶκαν δὲ μετὰ τὸν θάνατον τούτου οἱ κ. E. Egger καὶ Mis de

Queux de Saint-Hilaire. Οὐχ ἦσαν ἐν τῇ ἐκδόσει ταύτῃ ὑπάρχουσαν εἰς τινὰς τῶν σελλίδων ἐπεξηγηματικὰ καὶ ἐρμη- νευτικὰ ὑπομνήματα.

Ἐτι δὲ μάλλον φαίνεται περιέργως ἢ παράλειψις πολλὰ- πλῶν πινάκων ἐν τῇ ἐκδόσει τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Κοραΐ, καὶ ἐν τῇ τοῦ Ἰπποκράτους, ὅπου προϋπήρχεν ἄριστον δείγμα ἐκδόσεως ἔργου τοῦ Κοραΐ ἐκ τῶν μετὰ θάνατον εὐρεθέντων, τὸ γαλλογραικικὸν λεξικόν, τὸ ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Μάμουκα τῷ 1881. οὕτως ἡ ἐκδοσις ἐγένετο καθ' ὅλους τοὺς ἐπιστημονικοὺς τυπούς, κατασταθεῖσα χρησιμοστάτη πνευτικῶν μελλουσῶν ἐκδόσεων τῶν μετὰ θάνατον ἔργων τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῶν ἀνατυπώσεων τῶν παλαιῶν. Σημειοὶ δὲ ρη- τὰς ὁ μακαρίτης Μάμουκας ἐν τῷ προλήφῃ τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ ταύτης σελλίς 88'. «Μετὰ δὲ τὸ Παράρτημα (ἐν τούτῳ κατεχώρισε τὰς εἰς τὸ λεξικόν τῆς γαλλικῆς ἀκαδημίας ἀυ- τογράφους σημειώσεις τοῦ Κοραΐ) προσέθηκα πέντε πίνα- κας τῶν περιεχομένων εἰς τὸν ἀνά χεῖρας τόμον, ἐπόμενος τῷ παραδείγματι, ὅπερ κατέλειπεν ἡμῖν ὁ αἰσιδύμος ἑ- κείνος ἀνὴρ ἐν ταῖς ὑπ' αὐτοῦ γενομέναις πρὸ χρόνων ἐκδό- σεσιν.»

Ὅπως ἴσῃτε τὸ εὐχάριστον εἶνε ὅτι εἰς τὴν νεωτέραν φιλο- λογίαν προσετέθη ἐν εἰσι κάλλιστον ἔργον ἀρσιζόμενον καὶ εἰς τὴν προθυμίαν τῆς ἀναλαβούσης τὴν ἐκδοσιν τῶν συγ- γραφῶν τοῦ Κοραΐ ἐπιτροπῆν καὶ εἰς τὴν ἐπαινετὴν προτρο- πὴν τοῦ κ. Γ. Καραμήτσα, πρυτάνεως τυχόντος κατὰ τὴν πεντηκονταετηρίδα τοῦ ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, καὶ αἰτή- σαντος ὅπως τὸ ἔργον τοῦτο τοῦ Κοραΐ, ἀνέκδοτον τῶς ὄν, ἐκδοθῇ κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἐπὶ τῇ πεντηκονταετηρίδι ἐ- ρρητῶν, καὶ παρασταθῇ οὕτω ὁ μέγας νοῦς τοῦ φιλοπάτριδος καὶ σοφοῦ τούτου ἀνδρὸς κατὰ τὴν τέλεισιν αὐτῶν καὶ ὁμι- λησῇ τὴν σοφὴν αὐτοῦ καὶ φιλόλογον καὶ καλλιερρήμονα γλῶσσαν καὶ προκαλῆσθῃ μελέτην συγχρίσεως τοῦ παρελθόν- τος καὶ τοῦ παρόντος.

A. M.

στέ 9 ἑκατομμύρια διὰ τὴν ἀγορὰν 6 ταχυπλῶν κατα- δρομικῶν καὶ τορπιλοφόρων.

— Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἀπεβίωσαν ἐναυθα ὁ Στέ- φανος Στεφανόπουλος, ἀρχαῖος πολιτευόμενος, νῦν δὲ βου- λευτὴς Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος, διατελέσας καὶ πρόεδρος τῆς Βουλῆς, ἀνὴρ ἐνάρετος καὶ σταθερὸς εἰς τὰς πολιτικὰς αὐ- τοῦ ἀρχάς.

— Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐν τῇ Φρεατιῷ Πειραιῶς ἠυσοκτόνησε διὰ πυροβόλου ὁ ἀντισυνταγματάρχης τοῦ πε- ρικλοῦ Ἐμῖν Γιορτζῆς. Ἀλλὰ θῶς τὴν καταγωγὴν ὑπηρετεῖ ἐν τῷ τουρκικῷ στρατῷ, ὅτε κατὰ τὸ 1878 φυγὼν κατετά- χθη ἐν τῷ ἡμετέρῳ στρατῷ, ἔθθα ἀπήλαυν ἀγάπης καὶ ἰ- διαιτέρας ἐκτιμῆσεως διὰ τὸν ἐντιμον αὐτοῦ χαρακτήρα καὶ τὴν ἀγαθότητα τοῦ ἥθους του. Ἡ κηδεῖα του ἐγένετο δη- μοκρατικῆς, ἀποδοθεῖσάν εἰς τὸν νεκρὸν τῶν νενομισμένων στρα- τιωτικῶν τιμῶν.

— Αἱ θανατικαὶ ἐκτελέσεις συντελεσθήσαν διὰ τῆς τῆν παρελθούσαν Δευτέραν γενομένης καρατομήσεως ἐν Κεφα- ληνίᾳ τοῦ κακούργου Α. Κουνάδη, φονέως τῆς ἰδίης αὐτοῦ γυναίκης. Προηγουμένως εἶχεν ἐκτελεσθῆ ἡ ποιηὴ ἐν Πά- τρικαι μὲν δύο ἄλλων διαδοχῶν κακούργων, τοῦ Πέτρου Αὐγουστῆου καὶ Ἀθ. Κοντογεώργου, ἐν Ἀγρινίῳ δὲ τριῶν ἄλλων, τοῦ Ν. Ντούκα, Δημ. Ἀμπέση καὶ Ἀθ. Στεφθανάου- του, καταδικασμένων εἰς θάνατον διὰ ληστείας καὶ φόνον.

— Ἀπὸ τῆς 20 Μαΐου—20 Ἰουνίου 1887 ἐν τῇ διώρῳι τῆς Κορίνθου ἐξήχθησαν 172,342 κυβικὰ μέτρα χρώματος, ἀπέναντι 159,530 ἐξαχθέντων κατὰ τὸ ἀντίστοιχον μηνιαῖον διάστημα τοῦ 1886.

— Κατὰ τὴν γενομένην τῇ 19 ἰλίου τοῦ 43ην κλήρωσιν τοῦ λαχειοφόρου δανείου τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς ἐκκληρωθήσαν οἱ ἐπόμενοι ἀριθμοί, κερδαιόντες τὰ ἀντίστοιχα ποσά :

Ἐξαχθέντες ἀριθμοὶ	Κερδηθέντα ποσά
55,472	φρ. 100,000
64,411	» 10,000
74,828	» 2,500
44,501	» 2,500
66,758	» 1,000
57,421	» 1,000
92,651	» 1,000
124,699	» 1,000
69,243	» 1,000

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Παρασκευή, 26 Ἰουνίου

ὑπὸ τοῦ Α' διαρκούς στρατοδικείου ἐξεδικάσθη τὴν πα- ρελθούσαν ἐβδομίδα ἡ δίχη τῶν κατηγορουμένων ἀξιωματι- κῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν ἐπὶ ἐγκαταλείψει θέσεως ἐνωπίου τοῦ ἐχθροῦ ἐν τῇ θέσει Πατσού, ἐν ἣ ἦσαν τεταγμένοι κατὰ τὰς περυσινὰς ἐν τοῖς συνόροις συμπλοκάς. Κατηγορούμενοι ἦσαν ὁ λοχαγὸς Γ. Χατζηβασιλείου, ὁ ὑπολοχαγὸς Μ. Ἀ- θανάσιου, ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Α. Λιδάσιος, οἱ λοχία Α. Πα- νέτσος, Α. Σγούρος, Ν. Ζαχαρωτάς, καὶ ὁ δεκανεὺς Ν. Κατσιβαρδέας. Τὸ στρατοδικεῖον μετὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων καὶ τὴν ἀπολογίαν τῶν κατηγορουμένων ἐξέδωκεν ἀπόφασιν, δι' ἧς ὁ μὲν λοχαγὸς κ. Γεώρ. Χατζηβασιλείου ἐκηρύχθη ἀθῶος παμψηφεί, ἐπίσης δὲ ἐκηρύχθη ἀθῶος διὰ ἑξῆς 3 κατὰ 2 ὁ ἀνθυπολοχαγὸς κ. Ἀλ. Λιδάσιος, κα- τεδικάσθησαν δὲ εἰς διετὴ φυλάκισιν (εἰς ἣν συμπεριληφθή- σεται καὶ ὁ χρόνος τῆς προφυλακίσεως τῶν), διότι ἐγκλι- νήσαν τὴν θέσιν των ἐπὶ χρώρας εἰς κατάστα- σιν πολέμου ὁ ὑπολοχαγὸς κ. Μιχ. Ἀθανάσιου διὰ ψή- φων 4 κατὰ 1, οἱ λοχία Ἄρ. Πανέτσος, Ἀπόστ. Σγούρος, Νικόλαος Ζαχαρωτάς καὶ ὁ δεκανεὺς Νικόλ. Κατσιβαρδέας.

— Κατὰ τὴν «Ἀκρόπολιν» παραγγέλλη ὑπὸ τῆς Κυβερ- νήσεως ἡμῶν ἐν Γαλλίᾳ ἡ κατασκευὴ τριῶν θωρηκτικῶν, ἐκ τῶν 21 ἑκατομμυρίων φράγκων ληφθησομένων ἐκ τοῦ τε- λευταίου δανείου τῶν 135 ἑκατομμυρίων. Ἐκαστον τῶν θωρηκτικῶν τούτων θὰ φέρῃ δύο πύργους καὶ τέσσαρα πυ- ροβόλα τῶν 32 ὑπεκατομέτρων καὶ ἄλλα μικρότερα. Θὰ φέ- ρωσιν θώρακα 30 ἑκατοστῶν, καὶ σιδηρῶν κατάστρωμα. Ἐ- πίσης ἑκαστον αὐτῶν θὰ φέρῃ τέσσαρα ἐκφρονδοστικὰ μη- χανήματα τορπιλλῶν, ἧτοι δύο ἐπὶ τῆς πρύμνης καὶ δύο ἐπὶ τῆς πώρας. Ἐκτὸς τῶν 21 ἑκατομμυρίων τῶν διατεθέν- των διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν 3 θωρηκτικῶν, θὰ διατεθῶσι προ-

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΤΗΣ «ΕΣΤΙΑΣ»

Σετὰ ἑκατὸν εἰκόνων, ἀριστουργημάτων τῆς τέ- χνης, ἐκδομένη εἰς φυλλάδια. Ἔργων πρωτοφά- νες διὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἡ ἐκτύπωσις γίνεται ἐν Γερ- μανίᾳ.

Τοῦ Πρώτου Μέρους, τοῦ περιλαμβανόντος καλλιτεχνικὰ ἔργα, ἅτινα ἐνέπνευσεν ἡ Ἑλληνικὴ Ἀρχαιότης ἐξεδόθη ἤδη τὸ Α' ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ.

Ἐν αὐτῷ περιέχονται: Ἀναδυομένη Ἀφροδίτη, εἰ- κὼν Γουλ. Μάρκ.— Ἀρτεμις θηρεούσα (δισέλιδος), εἰ- κὼν Ι. Μάξερ.— Προμηθεὺς, σύμπλεγμα Ἐδ. Μύλλερ.— Περσεὺς καὶ Ἀνδρομέδα, σύμπλεγμα Ι. Πφούλ.— Ἡ ἄρπαγὴ τῆς Ἑλένης (δισέλιδος), εἰκὼν Ρ. φὸν Δούτα.— Ἀχιλλεὺς θηήσκων, μαρμαρίνον ἄγαλμα Ἐρν. Ἐρτερ.

Ἐπὶ δὲ τοῦ περικαλύμματος ἐκτετυπωμένου διὰ κυανῆς βαφῆς, εἰκονίζεται ὁ Ἐρμῆς τοῦ Πραξιτέλους, ὡς συνεπλη- ρωθὴ ὑπὸ διαστήμου Γερμανοῦ καλλιτέχονος.

Τὸ Β' φυλλάδιον ἐκδίδεται ἐντός τῆς προσεχούς ἐβδομάδος.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐκαστον φυλλάδιον τιμᾶται ἐν Ἀθήναις δρ. 2, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δρ. 2 1/2, ἐν τῷ ἑξωτερικῷ φρ. χρ. 2 1/2.

Οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἑξωτερικοῦ συνδρομηταὶ ὀ- φείλουσι νὰ προκαταβάλλωσιν ἐκάστοτε τὸ ἀντίτιμον ἐνὸς ἰσοκλήρου μέρους, ἧτοι ἐν αὐτῇ τῇ ἀρχῇ τὸ ἀντίτιμον 4 φυλλαδίων.

Θήκη καλλιτεχνικωτάτη, δυναμένη νὰ περιλάβῃ ὀλό- κληρον τὴν Καλλιτεχνικὴν Πινακοθήκην, μετ' Ἐντύ- πων Παραρτήματος περιέχοντος Πίνακα τῶν περιεχομέ-